

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1810

гр. София, 05.03.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 05.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **511** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157, ал.2-4 от ДОПК.

С жалбата на К." О., ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р 22002217003813 091 001/ 30.08.2018г., издаден от П. П., началник сектор, възложил ревизията и А. Н., старши инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в потвърдената с Решение № 1784/ 19.11.2018г. на директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП част на установените допълнителни задължения по ЗДДС за данъчен период м.09.2013г. в размер на 1250 лв. и задължения по ЗКПО за 2009г., в размер на 282483,66 лв.; за 2010г. в размер на 82364,96 лв.; за 2011г. в размер на 81695,34 лв.; за 2012г. в размер на 3798,05 лв.; за 2013г. в размер на 24467,25 лв. и за 2014г. в размер на 10994,34 лв., заедно със закъснителни лихви., е съединено искане за спиране изпълнението на акта. С разпореждане от 18.01.2019г. на дружеството е указано, че за да бъде допуснато спиране на изпълнението на подлежащия на предварително изпълнение ревизионен акт, в негова тежест е да ангажира доказателства за наложено обезпечение в размера на установените с оспорения акт публични задължения и лихвите за просрочие. Разпоредбата на чл.157, ал.3 от ДОПК определя, че към искането за спиране на изпълнението на ревизионен акт се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл.153, ал.3-5. По правилото на чл.153, ал.4 формата на представеното обезпечение е пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера на главницата и лихвите по установеното задължение. В останалите случаи решаващият орган извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните

мерки от публичния изпълнител.

Към молба от 08.02.2019г. на управителят на [фирма] е приложено доказателство за внесена държавна такса по оспорването без да е заявено конкретно и обосновано становище във връзка с указанията, дадени с цитирания съдебен акт.

Преписката съдържа Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С170022 023 0003006 от 16.08.2017г., с оглед на което от публичния изпълнител са изисквани данни влязло ли е същото в сила; трансформирани ли са наложените обезпечителни мерки по цитираното ПНПОМ в окончателни и към кой момент; на каква сума възлиза наложената със същото обезпечителна мярка заповор върху налични ценни книжа – обикновени, налични поименни акции с право на глас 7961426 бр. с номинална стойност 1 лв. с издател [фирма], ЕИК[ЕИК] на обща стойност 7961426 лв. На ответника е указано да посочи размера на установените с РА допълнителни задължения по ЗДДС и ЗКПО съобразно Решение № 1784/ 19.11.2018г., с което той е частично изменен, заедно с лихвите, изчислени 1/. към датата на издаване на РА; 2/. Към датата на предоставяне на информацията в съда.

Постъпила е информация от публичния изпълнител, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С170022 023 0003006/ 16.08.2017г. е отменено с влязло в сила на 30.03.2018г. решение на АССГ по адм. дело № 11205/ 2017г.

Образувано е изп. дело №[ЕИК]/ 2017г., в рамките на което е издадено Постановление по чл.195 ДОПК изх. № С180022 022 0075256/ 09.10.2018г., с което е наложен заповор върху сметките на дружеството в ТБ [фирма] и [фирма] /в несъстоятелност/ до размера на задълженията, които към 09.10.2018г. са в размер на 1 713 106,12 лв.

С Постановление изх. № 190022 120 0011978/ 25.02.2019г. е наложен заповор върху 7 961 426 бр. поименни акции с право на глас на стойност 1 лв. на обща стойност 7 961 426 лв. с издател [фирма], на който е изпратено и връчено на 26.02.2019г. заповорно съобщение по чл.203, ал.2 ДОПК. Заповорното съобщение е изпратено и до Специализираната прокуратура, където се намира и книгата на акционерите на дружеството.

За да прецени допустимостта и основателността на искането за спиране на изпълнението на ревизионния акт, съдът съобрази следното:

При липсата на законово изискване за предявяването му в определен срок, то е процесуално допустимо докато ревизионният акт не е изпълнен.

Съгласно разпоредбата на чл.157, ал.3 ДОПК към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3-5 от ДОПК. Докато в хипотезата на чл.153, ал.4 от ДОПК, ако са изпълнени посочените предпоставки, съдът е длъжен да спре изпълнението, то в хипотезата на ал. 5 (каквото е разглежданият случай) съдът следва да извърши преценка съобразно представеното/предложеното обезпечение, като тази преценка следва да обхваща и възможността за сигурното и бързо събиране на публичните задължения от стойността на конкретното обезпечение. Това е така, защото обезпечението се налага, за да се предотврати невъзможността или затрудненията при събиране на публичното вземане. Кодексът не регламентира критериите, по които следва да се извърши преценката дали обезпечението е подходящо, но най-общо тя следва да се съсредоточи по въпроса дали направеното, съответно предложеното обезпечение

гарантира в максимална степен правото на държавата да получи удовлетворение на вземането, установено с ревизионния акт - а именно дали са налице факти и обстоятелства, които биха направили трудно събирането на установените задължения, така, че да не бъде защитен в максимална степен интересът на държавата. При тази преценка административният съд се ръководи както от принципа на съразмерност на наложените обезпечителни мерки с обжалваното данъчно задължение по РА, така и от принципа за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания.

Обезпечителните мерки, наложени с цитираните постановления на публичния изпълнител, не са от естество да гарантират бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания. Липсват потвърдени данни от банките, с която от дружеството-жалбоподател са сключени договори за банкови депозити, размерът на техния авоар да е достатъчен да обезпечи запора. Това поставя изпълнението на данъчните задължения на жалбоподателя в състояние на несигурност и е налице голяма степен на вероятност НАП да не е в състояние да събере установените публични задължения. Същото се отнася и до наложения запор върху, щом приложените към писмото на публичния изпълнител доказателства не съдържат данни за осъществени действия по чл.203, ал.1 ДОПК: налагането на запор върху налични ценни книжа става чрез опис и изземване от публичния изпълнител, който ги предава за съхранение в банка. За изземването и предаването на наличните ценни книжа в банка се съставя протокол.

Изложените съображения мотивират съда да приеме, че наложените запор върху вземанията на [фирма] към банки, и запор върху поименни акции не е в състояние да обезпечи в достатъчна степен събирането установените публични задължения в размера, указан в молбата на процесуалния представител на дирекция ОДОП от 01.03.2019г.. Наложения спрямо дружеството обезпечения не са от естество да гарантират бързо и ефективно евентуално принудително събиране в пълен размер на установените с РА публични вземания и искането за спиране на изпълнението следва да бъде оставено без уважение.

По тези съображения и на основание чл.157, ал.4 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, 15 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на К." О., ЕИК[ЕИК] за спиране на Ревизионен акт № Р 22002217003813 091 001/ 30.08.2018г., издаден от П. П., началник сектор, възложил ревизията и А. Н., старши инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в потвърдената с Решение № 1784/ 19.11.2018г. на директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП част.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Р България в 7-дневен срок от съобщаването му на [фирма].

СЪДИЯ: